

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/9/2018
Identifikačné číslo spisu:	8114222339
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8114222339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S.. J.Á. Y., bývajúcej vo I. Š., M. E. XX, zastúpenej JUDr. Františkom Komkom, advokátom v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanému X. K., bývajúcemu vo P., E. XX, zastúpenému JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 2/A, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/194/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. apríla 2017, sp. zn. 18Co/27/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. apríla 2017, sp. zn. 18Co/27/2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. decembra 2015 č. k. 9C/194/2014 - 142, ktorým súd prvej inštancie určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie Fintice patria do bezpodielového spoluvlastníctva J. Y., nar. XX. XX.XXXX a D. Z., nar. XX.XX.XXXX.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces malo spočívať v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, ktoré sa vôbec nevysporiadalo s argumentáciou žalovaného v otázke bdelosti a ostražitosti žalobkyne v súvislosti s ochranou jej vlastníckeho práva, nedostatočne a málo presvedčivo sa vysporiadalo s povinnosťou žalovaného ako nadobúdateľa nehnuteľnosti preverovať celú históriu nadobúdacích titulov nehnuteľnosti, potrelo zásady materiálnej a formálnej publicity katastra, posúdilo exekučnú dražbu a zmluvu o zabezpečovacom prevode práva za „nie celkom štandardné“ spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva /odklon od nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015/. Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu nie je logicky a právne odôvodnené (nemá oporu v Občianskom zákonníku, Exekučnom poriadku, Katastrálnom

zákone), a preto je právne neudržateľné.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu jasným a zrozumiteľným spôsobom reaguje na všetky pre vec z hľadiska právneho i skutkového podstatné argumenty dovolateľa obsiahnuté v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Na základe uvedeného navrhla dovolaciemu súdu dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo.

10. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napádaný rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení, korešpondujú s judikatúrou najvyššieho súdu. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Ich odôvodnenie spĺňa kritéria podľa § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. Prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého

rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.